

vedtagne paa Rigsdagen, anbefaler jeg at stemme mod Ændringsforslag Nr. 2.

Koch: Jeg vil dog paa Ændringsforslagsstillernes Vegne meget anbefale det af os stillede Ændringsforslag Nr. 2. Jeg gaar ud fra, at det er en Fordring, som med Føje er stillet af Amsraadet, at det ikke skal være udsat for at faa disse Indlemmelser foretagne med længere Tids Mellemrum, men at de naturligt bør følges ad, og naar man erkender Berettigelsen af dette Krav, hvad jeg i alt Fald gør, saa meget mere som jeg ikke tror, at det er i nogen Strid med, hvad der i dette Øjeblik er Hensigten; baade fra den ene og fra den anden Side, kan det ikke gøres paa anden Maade end ved at opstille et Ændringsforslag af denne Natur. Nu fremkom den højtærede Minister med nogle formelle Betæneligheder — realiter var jo ogsaa han af den Mening, at der ikke var noget til Hinder for Ændringsforslaget, idet der i Virkeligheden ikke var stor Sandsynlighed for, at dette Ændringsforslag kunde hemme Foranstaltningens Gennemførelse. Men der var enkelte formelle Betæneligheder, som den højtærede Indenrigsminister havde, og der iblandt var da den, at det jo ikke var let at formulere den kgl. Resolution, ifølge hvilken Indlemmelsen skulde betragtes som tilladt. Maa jeg dertil gøre den Bemærkning, at naar det her i Lovforslaget for Brøndshøjs Vedkommende hedder, at Loven bortfalder, hvis Indlemmelsen ikke er fuldbyrdet senest den 1ste Januar 1902, saa forudsættes det jo, at den kgl. Resolution maa være udvirket inden dette Tidspunkt. Nu fordrer Ændringsforslaget jo intet andet, end at, forinden der bliver gjort Indstilling til Hs. Majestæt Kongen om at give denne kgl. Resolution, maa der ogsaa med Hensyn til de to andre Indlemmelsessager foreligge Andragender. Det synes jeg ikke kan volde nogen Vanskelighed, thi disse Andragender skulde ogsaa efter de andre Love foreligge inden dette Tidspunkt. I det Øjeblik den kgl. Resolution er falden, er Indlemmelsen fuldbyrdet i den Forstand, som her omtales i Lovforslagets § 22, tror jeg det er. Der kan være mange Ting, som skulde ordnes bag efter, naar Indlemmelsen har fundet Sted. Om Udførelsen af denne Indlemmelse kunne altsaa Forhandlingerne strække sig lang Tid, inden alt er bragt fuldstændig i Orden. Jeg ser altsaa ikke, at der er nogen formel Vanskelighed til Stede ved at betinge den kgl. Resolutions Udsvirkning af, at der samtidig foreligger Andragender om de to andre Distrikters Indlemmelse. Men det,

som er Hovedsagen, er dette, at uagtet der nu altsaa haves 3 Lovforslag om disse Indlemmelser, og uagtet de nuværende kommunale Repræsentationer synes at være fuldt enige om at foretage dem alle 3, saa er det ikke utænkeligt, at man maaske kan paa et eller andet Sted komme paa andre Tanker inden Aaret 1902, og da bør det efter vor Mening ikke tilstedes at foretage nogen Indlemmelse, de bør følges ad alle 3, thi det er et Retfærdighedskrav, som Amsraadet har gjort gældende, og som vi nu ville tage Hensyn til. Altsaa, jeg ser ikke, at der er nogen virkelig reel Fare forbunden med at vedtage vort Forslag, og jeg anser det for at være en passende og ønskelig Garanti, som man giver Amsraadet for Opfyldelsen af det naturlige Ønske, at disse Indlemmelser skulde følges ad. Uden en Bestemmelse som den her omhandlede, vil et saadant Ønske ikke have den fornødne Sikkerhed for at blive opfyldt. Jeg maa fastholde min Opfordring til det høje Ting om at vedtage dette Forslag, som, kan jeg sige, udelukkende er affattet af Interesse for, at Amsraadets Vilkaar ikke skulde blive uheldigere ved at en eller anden af disse Indlemmelser ikke finder Sted, medens de andre gennemføres.

Kofoed: Ja, det var blot en ganske kort Bemærkning, jeg ønskede at gøre til Ændringen under Nr. 3. I sin Almindelighed sympatiserer jeg med den Tilføjelse, som sker herved. Der staar jo, at „Indenrigsministeren er bemyndiget til at træffe Bestemmelser med Hensyn til Bevarelsen af de nuværende Landinspektørers Virksomhed“. Det staar for mig, som om det vilde været heldigere, naar der ikke havde staaet „nuværende“, men der alene havde staaet Bevarelsen af Landinspektørernes Virksomhed. Jeg maa henstille til Udvalgets Overvejelse, om der ikke er Anledning til at forandre dette Udtryk. Jeg forstaar ikke rigtig, om det er Meningen at etablere et Monopol; nu er der jo givet Landinspektørerne Ret til at praktisere hvor som helst. Jeg kan indrømme, at i dette Tilfælde vilde det ikke være saa heldigt, at alle Landinspektører praktisere i disse Distrikter, hvor der er visse særlige Hensyn at tage, som ikke gælde i det øvrige Land, Forholdene til Bygningsautoriteterne og lignende, men jeg forstaar ikke, om det er Meningen, at der tænkes paa enkelte bestemte Personer i dette Tilfælde. Jeg kender ikke til Forretningsgangen her i Københavns Omegn, da den ligger fjernt fra det Sted, hvor jeg har min Virksomhed,